

รูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
ของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน)
เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา

THE EFFICIENT EDUCATIONAL NETWORK ADMINISTRATION
AND MANAGEMENT MODEL OF THE ACADEMY
OF BUDDHIST ECONOMICS
(RAI CHERN THAWAN INTERNATIONAL MEDITATION CENTER)
FOR LANNA ARTS CONSERVATION AND TRANSMISSION

ศันสนีย์ อินสาร^{1*}, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว², สุวดี อุปปีนใจ³ และ ประเวศ เวชชะ⁴
Sansanee Insan^{1*}, Somkiet Tunkaew², Suwadee Ouppinjai³ and Prawet Wetcha⁴

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 ม.9 ต.บ้านดู่ อ. เมือง จ. เชียงราย 57100^{1,2,3,4}
Chiang Rai Rajabhat University, 80 Moo 9, Ban Du Sub-district, Mueang District,
Chiang Rai Province 57100^{1,2,3,4}

*Corresponding Author E-mail: music_thaiCR@hotmail.com

(Received: Dec 19, 2018; Revised: Jun 25, 2019; Accepted: Jun 29, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
ของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์
แผ่นดินล้านนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายเพื่อการบริหาร
และจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนา
สากลไร่เชิญตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา และ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารและจัดการ
เครือข่ายการศึกษาของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน)
เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

^{2,3} อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 70 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้รับผิดชอบงานดนตรีกรีฑา จำนวน 35 คน ปราชญ์ชาวบ้านในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) จำนวน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสนทนากลุ่มแบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของเครือข่าย ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบคือ 1) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน ($\bar{x}$ = 4.25, S.D. = .635) 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{x}$ = 4.21, S.D. = .614) 3) การมีส่วนร่วม ($\bar{x}$ = 4.28, S.D. = .612) 4) ความไว้วางใจ ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = .620) 5) การสร้างพันธมิตร ($\bar{x}$ = 4.30, S.D. = .633) 6) ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = .628) 7) ผู้นำเครือข่าย ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = .604) 8) สมาชิกของเครือข่าย ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = .611) และ 9) การพัฒนาสมาชิก ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = .651) ผลการตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายมีความเหมาะสมและสอดคล้องในทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัด

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ระบบและกลไกของรูปแบบ 3) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ และ 4) การประเมินผลรูปแบบ

คำสำคัญ: องค์ประกอบของเครือข่าย, การบริหารจัดการ, การสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา

ABSTRACT

This research entitled “The Efficient Educational Network Administration and Management Model of The Academy of Buddhist Economics (Rai Chern Thawan International Meditation Center) for Lanna Arts Conservation and Transmission” aimed to 1) examine the components of efficient educational networks administration and management model of The Academy of Buddhist Economics (Rai Chern Thawan International Meditation Center) for Lanna arts conservation and transmission, and 2) develop the model for educational network administration and management of The Academy of Buddhist Economics (Rai Chern Thawan International Meditation Center) for Lanna arts conservation and transmission

The samples in examining the components of efficient educational network administration and management of The Academy of Buddhist Economics (Rai ChernThawan International Meditation Center) for Lanna arts conservation and transmission were 5 school principals, 35 teachers in charge of teaching aesthetic local music, 10 local scholars under the network of Academy of Buddhist Economics (Rai ChernThawan International Meditation Center) and 20 scholars, which were selected by purposive sampling. The research instruments were focus-group interview, evaluation and validation form for examination of network components, questionnaire and appropriateness and possibility Evaluation Form of the model. The statistics used for data analysis were mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.)

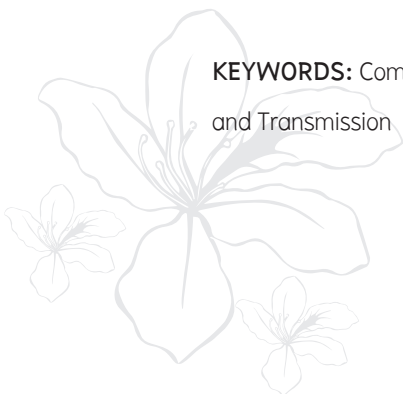
The research instruments were focus-group discussion, evaluation and validation form for examination of the components of network, questionnaires and appropriateness and possibility evaluation form of the model. The statistics used for data analysis were mean, and standard deviation.

The results showed that:

1. The educational network consisted of 9 components; 1) exchange-based Interaction ($\bar{x}$ = 4.25, S.D. = .635), 2) shared vision ($\bar{x}$ = 4.21, S.D. = .614), 3) involvement ($\bar{x}$ = 4.28, S.D. = .612), 4) trust ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = .620), 5) commitment ($\bar{x}$ = 4.30, S.D. = .633), 6) relationship and consistency ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = .628), 7) network leader ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = .604), 8) network member ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = .611) and 9) member development ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = .651). The evaluation and validation of the components by scholars showed that the components were appropriate and congruent for all components and indicators.

2. The development on efficient educational network administration and management model of The Academy of Buddhist Economics (Rai Chern Thawan International Meditation Center) for Lanna Arts Conservation and Transmission consisted of; 1) objective of model 2) systems and mechanisms of model 3) procedure of model and 4) evaluation of model

KEYWORDS: Components of Network, Administration and Management, Lanna Arts Conservation and Transmission

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในหมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับ อย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้ระบุถึง ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ในหมวด 1 มาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และได้กล่าวถึงแนวทางการจัดกระบวนการ เรียนรู้ ในหมวด 4 มาตรา 24 ข้อ (6) ไว้ว่า “ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือ กับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลใน ชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตาม ศักยภาพ” มาตรา 25 กล่าวไว้ว่า “รัฐต้อง ส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ ตลอดชีวิตทุกรูปแบบอย่างเพียงพอ และมี ประสิทธิภาพ” และในมาตรา 29 ได้กล่าวไว้ว่า “ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน

องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน สังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดย จัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม มีการแสวงหา ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและ ความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มี การแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาระหว่าง ชุมชน” นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา ในหมวด 7 มาตรา 57 ไว้ว่า “ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดม ทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคล ดังกล่าวมาใช้ในการเกิดประโยชน์ทางการศึกษา และยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดการศึกษา” (พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553) (สำนัก นายกรัฐมนตรี. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป.) จากรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติดังกล่าว นำมาสู่ การปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งหมายให้การจัดการ ศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุขและเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องร่วมส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม แสวงหาความรู้ และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษแต่โบราณกาลวัฒนธรรมประจำชาติของไทยมีทั้งในรูปของขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษา การแต่งกาย และในรูปของศิลปวัตถุปรากฏให้เห็นอยู่โดยทั่วไปแต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยีที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และด้านสังคมที่เกิดจากสื่อความนิยมจากประชาชนทั้งในด้านการสื่อสารคมนาคม ธุรกิจ และการค้าต่าง ๆ มีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่ถดถอยลง ศิลปะและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมบางอย่างของไทยที่ควรสงวนและรักษาไว้ค่อย ๆ เลือนหายหรือถูกทำลายไปและถูกวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามาแทนที่อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเริ่มหมดไป พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวเป็นแบบต่างคนต่างอยู่ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความเปราะบาง จนนำไปสู่ปัญหาทางสังคมเพิ่มขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, น. 18) จึงถือได้ว่าโรงเรียนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการอนุรักษ์

และสืบสานวัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง เนื่องจากโรงเรียนจะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนและการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่วัฒนธรรมจะประสบผลสำเร็จและยั่งยืนได้จำเป็นต้องนำไปสู่เด็กและเยาวชน จึงนับว่าโรงเรียนเป็นเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างจริงจังในการร่วมกันทำนุบำรุงรักษาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิตและรักษาความเป็นชาติด้วยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณีโดยการมีส่วนร่วมของบ้าน วัด และโรงเรียน (กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2553, น. 15)

โรงเรียนสืบศิลป์แผ่นดินล้านนามหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ จังหวัดเชียงราย จัดตั้งขึ้นโดยพระมหาจุลชัย วชิรเมธี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2555 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่สนใจ ได้เรียนรู้ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนา (2) ให้ครู ภูมิปัญญา/ปราชญ์ชาวบ้าน และผู้มีจิตอาสา ในสาขาต่าง ๆ ร่วมกันสืบสานและอนุรักษ์ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนา โดยการจัดการเรียนการสอนดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนาให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่สนใจ (3) อนุรักษ์ สืบสาน และเผยแพร่ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมล้านนาให้แพร่หลาย และดำรงอยู่คู่กับสังคมล้านนาอย่างต่อเนื่อง และ (4) สร้างการมีส่วนร่วมและบูรณาการร่วมกัน

ของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยใช้กระบวนการเครือข่ายเพื่อถ่ายทอดการเรียนรู้ให้แก่คนรุ่นหลังได้สืบสานและอนุรักษ์ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ล้วนมาและให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ รู้จักการเคารพ มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ มีความเสียสละ มีจิตใจที่อ่อนโยน มีสมาธิ มีความสามัคคี และเอื้ออาทรมีน้ำใจต่อกัน เป็นคุณธรรมที่สังคมทุกระดับชั้นต้องการให้เกิดในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยปัจจุบันโรงเรียนสืบศิลป์แผ่นดินล้านนามีเครือข่ายทั้งองค์กรทางวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น โรงเรียนและชุมชน ร่วมกันในการดำเนินงานจำนวนหลายแห่งซึ่งนับว่าเป็นโครงการที่มีเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปให้ความสนใจ เข้าร่วมในสืบสาน อนุรักษ์ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนาเป็นจำนวนมาก แต่ยังมีขาดระบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (วุฒิชัย วชิรเมธี, สัมภาษณ์, 2560) ทั้งนี้เครือข่ายการจัดการศึกษาสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ รวมทั้งสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกองค์กร สถาบัน และชุมชน และเครือข่ายการเรียนรู้จะมีพลังแต่ต้องการการจัดการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพจึงสามารถธำรงรักษาไว้ได้ (ไพฑูริย์ สินลารัตน์ และศิริมาศ โกศลชัยพัฒน์, 2553, น. 19)

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการสืบสาน อนุรักษ์ดนตรีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนา โดยเฉพาะกระบวนการส่งเสริม สานต่อ และส่งต่อดนตรี

กวีศิลป์แผ่นดินล้านนาของโรงเรียนและชุมชนในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน) สู่ชุมชน โดยคำนึงถึงหลักการบริหารและการจัดการแบบเครือข่ายอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืนของชุมชนในมิติวัฒนธรรม และผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบของโรงเรียนและชุมชนในเครือข่ายเพื่อการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน) ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการบริหารจัดการของโรงเรียนและชุมชนในเครือข่ายเพื่อให้เกิดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการบริหารจัดการและขับเคลื่อนเครือข่ายการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิญตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ที่ใช้กระบวนการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน
2. ครูผู้รับผิดชอบงานดนตรีกวีศิลป์ จำนวน 35 คน
3. ประชาชนชาวบ้านในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์จำนวน 10 คน
4. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คนแบ่งเป็น

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบสนทนากลุ่ม
2. แบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย
3. แบบสอบถามความคิดเห็น
4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบสนทนากลุ่มเพื่อหาองค์ประกอบของเครือข่าย มีวิธีการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของเครือข่ายเพื่อกำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่ม
 - 1.2 กำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของเครือข่ายให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน
 - 1.3 สรุปการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของเครือข่าย เสนออาจารย์ที่

ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

- 1.4 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ
- 1.5 นำผลสรุปประเด็นในการสนทนากลุ่ม มาทำเป็นแบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบ

2. แบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน

- 2.1 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของเครือข่าย

- 2.2 สร้างเป็นข้อคำถามของแบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย

- 2.3 นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของแบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบ ส่วนภาษา และแก้ไขตามคำแนะนำ

- 2.4 จัดพิมพ์แบบตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย เพื่อนำไปใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานของเครือข่าย

- 3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

- 3.2 ร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการบริหารและการจัดการเครือข่าย ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน 2) การมีส่วนร่วม 3) การมีส่วนร่วม 4) ความไว้วางใจ 5) การสร้างพันธมิตร 6) ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง

- 7) ผู้นำเครือข่าย 8) สมาชิกของเครือข่าย และ
9) การพัฒนาสมาชิก

3.3 นำเสนอร่างแบบสอบถาม
ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ
ความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา
แล้วนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุง
แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.4 ตรวจสอบคุณภาพด้านความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำสารสนเทศที่ได้จากการ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดย
ผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถาม
ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อนำ
ไปใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. แบบประเมินความเหมาะสมและ
ความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

4.2 สร้างแบบประเมินความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหาร
และจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
ของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์
(ศูนย์วิจัยสันนาสากรไร้เชิญตะวัน) เพื่อการ
สืบศิลป์แผ่นดินล้านนา ซึ่งเป็นแบบประเมิน
แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5
ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เหมาะสม/เป็นไปได้
อย่างยิ่ง

4 หมายถึง เหมาะสม/เป็นไปได้มาก

3 หมายถึง เหมาะสม/เป็นไปได้ปาน

กลาง

2 หมายถึง เหมาะสม/เป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง ไม่เหมาะสม/เป็นไปได้

4.3 นำแบบประเมินความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสนอต่ออาจารย์
ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม

4.4 นำแบบประเมินความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของรูปแบบไปใช้กับ
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อประเมิน
ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ
การบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มี
ประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์
(ศูนย์วิจัยสันนาสากรไร้เชิญตะวัน) เพื่อการ
สืบศิลป์แผ่นดินล้านนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสนทนากลุ่ม ดำเนินการดังนี้

1.1 ขอหนังสือขอความร่วมมือ
จากบัณฑิตวิทยาลัย ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิก่อน
การประชุมล่วงหน้า 1 สัปดาห์

1.2 ดำเนินการประชุมสนทนากลุ่ม

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลและ
นำข้อสรุปที่เป็นมติที่ได้จากการประชุม
มาปรับปรุงแก้ไขและนำไปสร้างแบบตรวจสอบ
และยืนยันองค์ประกอบ

2. แบบตรวจสอบและยืนยัน
องค์ประกอบของเครือข่ายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 10 คน ดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสรุปผลการสนทนากลุ่ม
จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาจัดทำแบบตรวจสอบและ
ยืนยันองค์ประกอบของเครือข่าย

2.2 นำแบบตรวจสอบและยืนยัน
องค์ประกอบ สอบถามความเหมาะสม/
สอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้องค์

ประกอบของเครือข่าย

2.3 สรุปผลการตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของเครือข่ายและนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บแบบสอบถาม

3. แบบสอบถามความคิดเห็นสภาพการดำเนินงานของเครือข่าย

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ถึงโรงเรียนและชุมชนในเครือข่าย

3.2 ผู้วิจัยประสานงานการส่งแบบสอบถามแต่ละแห่งด้วยตนเอง โดยส่งให้กับผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้รับผิดชอบงานดนตรีกีฬาศิลปะ จำนวน 35 คน ประชาชนชาวบ้านในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ จำนวน 10 คน

3.3 ผู้วิจัยเดินทางเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบสอบถามคืน

4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4.1 ขอหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน พร้อมกันแนบเอกสารประกอบการประชุมสัมมนาอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ได้รับทราบข้อมูลก่อนการประชุมล่วงหน้า 1 สัปดาห์

4.2 ดำเนินการประชุมสัมมนาอ้างอิงโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมและความไปได้ของรูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์

(ศูนย์วิจัยพัฒนาศาสตร์ไร้เงื่อนไข) เพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านงาน

4.3 เก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อสรุปตามมติที่ได้จากการประชุมอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงร่างรูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิจัยพัฒนาศาสตร์ไร้เงื่อนไข) เพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านงาน แก้ไขเพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายที่สมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้แผนผังเมตริกซ์ (Matrix Diagram)

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์องค์ประกอบ

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยรูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิจัยพัฒนาศาสตร์ไร้เงื่อนไข) เพื่อการสืบค้นข้อมูลด้านงาน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาขององค์ประกอบของเครือข่าย ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$) ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = .635) 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .614) 3) การมีส่วนร่วม

($\bar{x}$ = 4.28, S.D. = .612) 4) ความไว้วางใจ ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = .620) 5) การสร้างพันธกรณี ($\bar{x}$ = 4.30, S.D. = .633) 6) ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = .628) 7) ผู้นำเครือข่าย ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = .604) 8) สมาชิกของเครือข่าย ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = .611) และ 9) การพัฒนาสมาชิก ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = .651)

ผลการตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายมีความเหมาะสมและสอดคล้องในทุกองค์ประกอบ

2. ผลการพัฒนาแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา ประกอบด้วย

2.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการออกแบบกลไกการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย

2.2 ระบบและกลไกของรูปแบบมีการจัดโครงสร้างองค์กร แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน พร้อมกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ และการทำงานร่วมกัน

2.3 วิธีการดำเนินงานของรูปแบบประกอบด้วย 4 กระบวนการ ได้แก่ การวางแผนการจัดองค์กร การประสานงาน และการประเมินผล

2.4 การประเมินผลรูปแบบใช้เครื่องมือในการประเมินผลรูปแบบเป็นแบบตรวจสอบและยืนยันด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารและ

จัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญจากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัย ที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนสืบศิลป์ แผ่นดิน ล้านนา มหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนสืบศิลป์ แผ่นดิน ล้านนา มหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) มี 9 องค์ประกอบ คือ 1) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 3) การมีส่วนร่วม 4) ความไว้วางใจ 5) การสร้างพันธกรณี 6) ความสัมพันธ์และความต่อเนื่อง 7) ผู้นำเครือข่าย 8) สมาชิกของเครือข่าย และ 9) การพัฒนาสมาชิกของเครือข่าย ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ดี ชัยเกิต (2559, น. 328) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาศึกษามี 8 องค์ประกอบ คือ การปฏิสัมพันธ์

เชิงแลกเปลี่ยน การมีวิสัยทัศน์ร่วม การมีส่วนร่วม ความไว้วางใจ การสร้างความตระหนักร่วม การสร้างพันธมิตร การปฏิบัติกิจกรรมร่วม และการตัดสินใจร่วม ยังสอดคล้องกับสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553, น. 3-1) ได้ดำเนินการสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนา และการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนเพื่อขับเคลื่อน การพัฒนาระดับโรงเรียนชั้นนำสู่โรงเรียน ดีมีมาตรฐานสากล โดยมีความคาดหวังใน การสร้างเครือข่ายและโรงเรียนร่วมพัฒนา คือจัดการศึกษาในระดับเดียวกันเป็นโรงเรียน ร่วมพัฒนาหรือเครือข่ายร่วมพัฒนา ทั้งในระดับ ท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับสากล ระหว่างประเทศ โดยมีข้อตกลงในการดำเนินการ ร่วมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีเครือข่าย สนับสนุนจากสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาน ศึกษาที่จัดการศึกษาระดับที่สูงกว่า ชุมชนและ องค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554, น. 288) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการ ศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ยังพบว่าองค์ประกอบของเครือข่ายประกอบด้วย (1) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (2) มีปฏิสัมพันธ์ เชิงแลกเปลี่ยน (3) การติดต่อสื่อสารหลายวิธี (4) การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และ การปรับตัว (5) การพัฒนากิจกรรมและความ เคลื่อนไหวทางการศึกษา (6) การพัฒนาสมาชิก เครือข่ายอย่างต่อเนื่อง (7) การมีส่วนร่วมของ องค์การอื่น (8) การติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงาน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหาร และจัดการเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียน

สืบศิลป์ แผ่นดินล้านนา มหาวิทยาลัยพุทธ เศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิจัยสหสาขาการไร้เงื่อนไข) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของรูปแบบการ บริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาของ โรงเรียนสืบศิลป์ แผ่นดินล้านนา มหาวิทยาลัย พุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิจัยสหสาขาการ ไร้เงื่อนไข) ประกอบด้วย 4 กระบวนการ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การประสานงาน และ 4) การประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ จิรภัทร มหาวงค์, วิทยา จันทรศิลา และทำรังลักษณ์ เอื้อนครินทร์ (2559, น. 127-114) พบว่า กระบวนการบริหาร เครือข่ายของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขต พื้นที่สูง ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์กร ขั้นตอนที่ 3 การประสานงาน ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินงาน และ ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุง โดยทุก กิจกรรมจะมีศูนย์กลางของเครือข่ายขับเคลื่อน การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ทั้งนี้ เพราะทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหาร เครือข่ายจะมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยง ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญทนต์ บุญรักษา วิทยา จันทรศิลา สำราญ มีแจ้ง และจิตติมา วรณศรี (2557, น. 128) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านกระบวนการบริหารการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 สำรวจความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน ขั้นตอนที่ 3 การจัดองค์การ ขั้นตอนที่ 4 การอำนวยการ ขั้นตอนที่ 5 การควบคุม ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผล และขั้นตอนที่ 7 การปรับปรุงและพัฒนา ยังสอดคล้อง

กับสรวง วรอินทร์ (2557, น. 170) พบว่า กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน การประเมินผล การปรับปรุงและรายงาน สอดคล้องกับ บุญเรียง ลิทธิทองศรี (2557, น. 102) ได้ศึกษากระบวนการบริหารงานกลุ่ม เครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน ขั้นตอนที่ 2 การจัดองค์การ ขั้นตอนที่ 3 การลงมือปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล และขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุง ทั้งนี้ทุกขั้นตอนของกระบวนการ ต้องอาศัยความร่วมมือของสมาชิก และสอดคล้อง กับสุระพี อาคมคง (2550, น. 94) กล่าวถึง ขั้นตอนของความร่วมมือ ดังนี้คือ 1) ขั้นคิด 2) ขั้นวางแผน 3) ขั้นลงมือทำ 4) ขั้นติดตาม ประเมินผล และ 5) ขั้นรับผลประโยชน์ร่วมกัน

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของรูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาของ โรงเรียนสืบลีปแผ่นดินล้านนา มหาวิทยาลัย พุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากล ไร่เชิญตะวัน) ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารและจัดการเครือข่ายการศึกษาของ โรงเรียนสืบลีปแผ่นดินล้านนา มหาวิทยาลัย พุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากล ไร่เชิญ

ตะวัน) อย่างเป็นระบบตามหลักการพัฒนารูปแบบ โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ซึ่งเป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเครือข่ายและการพัฒนาเครือข่าย ดังที่แนวคิดของกลุ่มนักวิชาการ หน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบ เช่น Schwirian (1987, น. 70); Good (1973, น. 370); Keeves (1988, o. 559); Husen and Postlethwaite (1994, น. 3865); ทิศนา แหมณี (2550, น. 220) ให้ความหมายว่า รูปแบบ คือโครงสร้างที่ถูกนำเสนอเพื่อใช้วินิจฉัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สร้างมาจากเหตุการณ์ การหยั่งรู้ ด้วยวิธีการอุปมาอุปมัย สอดคล้องกับมาเรียม นิลพันธุ์ (2549, น. 38) กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า รูปแบบเป็นการ จำลองภาพในอุดมคติของสภาพความเป็นจริงที่นำไปสู่การอธิบายคุณลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจไม่มีองค์ประกอบตายตัว หรือรายละเอียด ทุกแง่มุมโดยผ่านกระบวนการทดสอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความแม่นยำและเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2554, น. 106 – 104) ที่ได้กล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้นอาจกระทำได้ 2 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ 2) ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ และอิสเนอร์ (Eisner, 1994, น.193 – 192) ได้เสนอแนวความคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ในบางเรื่อง ที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้น

เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด โดยการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สอบถาม สัมภาษณ์ สร้างรูปแบบ และการตรวจสอบรูปแบบ ซึ่งในการตรวจสอบรูปแบบเป็นขั้นตอนที่จะทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมานั้น มีความถูกต้อง สมบูรณ์ และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้รูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนศิลปศิลป์แผ่นดินล้านนามหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) ในภาพรวม มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. องค์การหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการเครือข่ายมีการศึกษารูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของเครือข่าย และรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างถ่องแท้

2. องค์การหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการเครือข่ายควรมีการศึกษาวิธีการ/เทคนิคของผู้นำเครือข่ายที่จะทำให้เครือข่ายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. องค์การหรือกลุ่มบุคคลของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนา ที่จะเข้าร่วมพัฒนารูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่ายต้องมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารและการจัดการเครือข่าย อีกทั้งยังต้องสามารถจัดสรรเวลาในการเข้าร่วมพัฒนาตามกระบวนการ เนื่องจากการพัฒนาตามรูปแบบจะมีลักษณะต่อเนื่องและเป็นระบบ ดังนั้นจึงควรได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างการบริหารและการจัดการเครือข่าย โดยให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาตนเองในหลาย ๆ รูปแบบ อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเครือข่ายการศึกษาของมหาวิทยาลัยพุทธเศรษฐศาสตร์ (ศูนย์วิปัสสนาสากลไร่เชิงตะวัน) เพื่อการสืบศิลป์แผ่นดินล้านนาในด้านอื่น ๆ เช่น หลักสูตร การพัฒนาผู้เรียน เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนา หรือการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการศึกษา และให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2553). *ศิลปินแห่งชาติ พุทธศักราช 2552*. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การประกันคุณภาพของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิรภัทร มหาวงศ์, วิทยา จันทรศิลา และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(4), 114-127.
- ชาญทนต์ บุญรักษา, วิทยา จันทรศิลา, สำราญ มีแจ้ง, และจิตติมา วรณศรี. (2557). รูปแบบการบริหารการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันการอาชีวศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(3), 147-159.
- ทิศนา แชนณี. (2550). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญเรียง ลิทธิทองสี. (2557). *รูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และศิริมาศ โกศลย์พิพัฒน์. (2553). *มองข้ามโลกาภิวัตน์ : กระบวนทัศน์ใหม่ในการ บริหารการศึกษา ใน ไพฑูรย์ สินลารัตน์*. ผู้นำเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ: กระบวนทัศน์ใหม่ และผู้นำใหม่ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก. หน้า 90 - 1. สืบค้นจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/1/040.PDF>
- วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

- สรอง วรอินทร์. (2557). รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุฏฐบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). บทบัญญัติด้านการศึกษาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. สืบค้นจาก https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2561/mar3-2561.pdf
- สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. สืบค้นจาก <https://person.mwit.ac.th/-01Statutes/NationalEducation.pdf>
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2553). คู่มือการสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาและการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุระพี อาคมคง. (2550). รูปแบบความร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Eisner, E. W. (1994). *Cognition and curriculum reconsidered*. New York: Teachers College Press.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Husen, T. & Postlethwaite, T. N. Ed. (1994). *The international encyclopedia of education*. (2nd ed.). Great Britain: Pergamon Press.
- Keeves, J. P. (1988). *Model and model building in education research, methodology and measurement an international handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Schwirian, P. M. (1987). Evaluation the performance of nurse: A multidimensional approach. *Nursing Research*, 27(6), 347 – 351.

